

Бедността не е нито от вчера, нито от онзи ден. Тя е и очевидно ще бъде спътник на човешкото развитие и през новия XXI век - един от най-сериозните проблеми и едновременно с това едно от най-сериозните предизвикателства за социалното развитие.

Бедността е световен проблем, обект на разискване в дневния ред на всички най-високи международни форуми, състояли се през последното десетилетие. Независимо дали става дума за форума за опазване на околната среда, състоял се през 1993 г. в Рио де Жанейро, или за населението и неговото развитие (Кайро, 1994), или за положението на жените и равнопоставеността между двата пола (Пекин, 1997), темата за бедността винаги се дискутира и форумите завършват със съответни решения в тази област. Не направи изключение и последният форум за устойчиво развитие на света, състоял се през 2002 г. в Йоханесбург. Проблемите на бедността се обсъждат и на срещите на ръководителите на седемте най-развити страни в света, известни като G-7. Както образно се посочва в един от документите от тези форуми, "ако богатството е остров, то той е заобиколен от море от бедност", и още - "светът днес е просперитет за малка част от човечеството и мизерия за останалата голяма част".

КОНЦЕПТУАЛНИ АСПЕКТИ НА БЕДНОСТТА

Традиционно бедността през втората половина на XX век се е свързвала с недостатъчно материални ресурси. Този подход като цяло е бил задоволителен и рядко се е оспорвал. Определението за "абсолютната" бедност се основава на идеята за минимално необходимото равнище на живот, измерено посредством кошница от стоки, които позволяват на лицето да преживява. През този период малко европейски страни са имали официална дефиниция на бедността и като правило онези, които са имали, са я свеждали до равнището на прага, който съответства на социалните плащания, отпускани на лицата и домакинствата под формата на минимален доход или минимална пенсия за старост. Лицата с ниски доходи, на които е била необходима социална помощ, са класифицирани като бедни. Така нивото на помощите, определено от властите, става ключова административна дефиниция на бедността като социално състояние.

Някои правителства са използвали разходите за стоките, включени в кошницата, като показател за бедността. Когато тази кошница е използвана като измерител за бедността, тя е обхващала само потреблението, а нивото на доходите, източниците на доход, условията на живот и достъпът до нематериалните ресурси са оставали извън нейния обсег.

Оказва се, че на международно ниво е трудно, ако не и невъзможно, да се превъзмогнат националните различия в определянето на съдържанието